

Dosarul nr. 2ra-502/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. A. Miron)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Buhnaci, A. Malîi, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ion Morei în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Cristinei Morei împotriva lui Valeriu Morei cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și încasarea cheltuielilor de judecată și

la cererea de chemare în judecată a intervenientului principal Ion Morei împotriva lui Valeriu Morei și Cristinei Morei cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva încheierii din 8 august 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care a fost admisă cererea Cristinei Morei de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii și

împotriva deciziei din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ion Morei și menținută hotărârea din 15 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani

constată:

La 21 iulie 2017, Cristina Morei a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeriu Morei cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților.

În motivarea acțiunii a invocat că în procedura Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, se află pe rol cererea de chemare în judecată depusă de ea privind desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor cu mama și încasarea pensiei de întreținere.

A menționat că, inițial Valeriu Morei a fost de acord la împărțirea benevolă a bunurilor proprietate comună în devălmășie, însă în procesul de determinare a cotelor-părți ce aparțin fiecărui soț, pârâtul a luat o altă poziție, refuzând categoric soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară și toate tentativele ei au eșuat, atitudinea acestuia, la capitol dat fiind una categorică, făcând aluzie la faptul că nu intenționează să partajeze bunurile dobândite pe parcursul căsătoriei.

A evidențiat că atât în timpul căsătoriei, cât și ulterior, părțile nu au încheiat un contract matrimonial, astfel, asupra bunurilor urmând a fi aplicate dispozițiile generale privind împărțirea proprietății comune în devălmășie.

La fel, a considerat că instanța de judecată urmează a deroga de la prevederile art. 26 alin. (1) Codul familie, prin atribuirea în beneficiul ei a unei cote diferențiate din bunurile proprietate comună în devălmășie, luând în considerație că copilul minor XXXXX locuiește și se află la întreținerea mamei.

Astfel, a indicat faptul că copilul minor comun, XXXXX împlinește în curând vârsta de XXXXX și se află în totalitate la întreținerea ei, deja pe parcursul a mai mult de 7 luni, perioadă în care nu a primit niciun sprijin financiar, moral sau de orice alt gen din partea pârâtului, care preponderent are grijă de refacerea vieții personale și nu îl interesează educarea sau întreținerea copilului.

A precizat că împreună cu pârâtul au dobândit cu titlu de cadou nupțial suma de 35 800 de dolari SUA, 27 950 de euro și 81 100 de lei, care au fost depuse pe conturi bancare deschise de către Valeriu Morei la BC „Moldindconbank” SA, filiala Centru, la care dânsa nu are acces.

Mijloacele financiare respective urmează a fi împărțite între soții Morei, în mod diferențiat, în contextul circumstanțelor expuse.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 166, 167 CPC, art. 16, 25, 26, 37, 38, 75 Codul familiei.

A solicitat admiterea acțiunii, partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților Morei - mijloace financiare în sumă de 35 800 de dolari SUA, 270 950 de euro și 81 100 de lei, cu încasarea din contul pârâtului a sumei de 20 000 de dolari SUA, 16 000 de euro și 50 000 de lei.

Prin încheierea din 8 august 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă cererea Cristinei Morei de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii.

A fost aplicat sechestrul asupra mijloacelor financiare ale pârâtului Valeriu Morei aflate la conturile deschise după 8 aprilie 2014 în BC „Moldindconbank” SA, BC „Comerțbank” SA, BC „Victoriabank” SA, BC „Moldova Agroindbank” SA, BC „EuroCreditBank” SA, BC „Banca de Finanțe și Comerț” SA, BC „Energbank” SA, BC „ProCreditBank” SA, BCR Chișinău SA, BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA, BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, iar în situația și măsura în care mijloacele bănești lipsesc sau sunt insuficiente, aplicat sechestrul pe bunurile mobile și imobile ale pârâtului în limita valorii cererii de 35 800 de dolari SUA, 27 950 de euro și 81 100 de lei.

La 27 noiembrie 2017, Ion Morei a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeriu Morei și Cristinei Morei cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În susținerea acesteia a invocat că în perioada căsniciei dintre Valeriu Morei și Cristina Morei (Prodan), chiar și înainte de a încheia căsătoria, cei doi au beneficiat din partea lui de mai multe ori de mijloace financiare, obligându-se să restituie sumele împrumutate din veniturile lor comune ulterioare, inclusiv din depozitul lor bancar, format în urma cadourilor de la nuntă, dar până în prezent pârâtii nu au restituit datoria.

A comunicat că la 25 martie 2014, i-a acordat lui Valeriu Morei suma de 14 000 de euro pentru procurarea automobilului de model Skoda, ceea ce se confirmă prin recipisa din 25 martie 2014.

La 14 ianuarie 2015, Valeriu Morei a primit suma de 32 000 de euro pentru procurarea unui automobil pentru soția sa, Cristina și suma de 8 500 de dolari SUA pentru odihnă împreună cu soția la mare, ceea ce se confirmă prin recipisa din 14 ianuarie 2015.

La 19 aprilie 2015, i-a fost restituită suma de 8 000 de euro, fapt confirmat prin înscrisul său pe aceeași recipisă, astfel, a mai rămas de restituit suma de 24 000 de euro și 8 500 de dolari.

În februarie 2015, i-a împrumutat lui Valeriu Morei suma de 3 000 de euro pentru călătoria împreună cu soția în Finlanda, ceea ce se confirmă prin recipisa din 4 februarie 2015.

La 3 octombrie 2015, i-a împrumutat lui Valeriu Morei suma de 15 000 de lei pentru a procura un lănișor din aur cu diamant pentru soția sa, obligându-se să restituie datoria din veniturile familiei sale.

De asemenea, Valeriu Morei a împrumutat și a primit bani pentru procurarea mai multor cadouri de preț pentru soția sa, Cristina Morei și anume a unui ceas model Hublot Big Bang Steel Shiny, la preț de 9 000 de euro, ceea ce se confirmă prin recipisa întocmită la 23 noiembrie 2015, cât și prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 1, actul de predare-primire a ceasului, actul de predare-primire a mijloacelor financiare nr. 1 și actul de predare-primire a mijloacelor financiare nr. 2, datate cu 8 august 2015.

Prin recipisa din 16 martie 2016, se confirmă faptul că Valeriu Morei a împrumutat suma de 3 900 de euro pentru excursia în Olanda, de 8 martie împreună cu soția sa Cristina Morei, dar și pentru a procura o geantă soției sale. Potrivit recipisei întocmite în acest sens, împrumutatul s-a obligat să restituie datoria din depozitul bancar pe care îl au împreună cu soția.

Ulterior, Valeriu Morei a primit suma de 7 200 de euro și 8 000 de euro pentru odihna la mare, ceea ce se confirmă prin recipisa din 2 iulie 2016, faptul plecării la odihnă se confirmă prin extrasele din baza de date a agenției turistice SRL „Agent-Tura”.

La 28 septembrie 2016, Valeriu Morei a împrumutat suma de 8 400 de dolari SUA pentru operațiile și cheltuielile postoperatorii ale sale și ale Cristinei Morei, obligându-se să restituie datoria din veniturile lor.

La 8 august 2017, Valeriu Morei a primit suma de 162 224 de lei pentru achitarea impozitului pe venit și anume pentru suma de bani ce a fost depozitată la bancă în luna septembrie 2014, ceea ce se confirmă prin recipisa din 8 august 2017.

Astfel, a precizat că Valeriu Morei și Cristina Morei îi datorează sumele de 71 200 de euro, 16 900 de dolari SUA și 177 224 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5114, 572 Cod civil, art. 5, 65166, 167, 168 CPC.

A solicitat intervenirea în proces în calitate de intervenient principal cu pretenții proprii, încasarea în mod solidar de la Valeriu Morei și Cristina Morei în beneficiul lui a sumelor de 71 200 de euro, 16 900 de dolari SUA și 177 224 de lei cu titlu de datorie, ce urmează a fi încasate în lei conform cursului oficial al Băncii

Naționale a Moldovei la momentul executării, cât și a taxei de stat în sumă de 25 000 de lei.

Prin încheierea din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă cererea depusă de Ion Morei privind intervenirea în proces.

A fost atras în proces în calitate de intervenient principal Ion Morei.

Pe parcursul examinării cauzei, Cristina Morei, reprezentată de avocatul Sorin Tighinean a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și anume a banilor de pe contul de depozit deschis de Valeriu Morei la BC „Moldindconbank” SA în mărime de 1 023 578 de lei, cu încasarea din contul lui Valeriu Morei în beneficiul ei a sumei de 600 000 de lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 15 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Morei.

Au fost partajate bunurile proprietate comună în devălmășie a Cristinei Morei și a lui Valeriu Morei - mijloacele financiare de pe contul de depozit deschis de Valeriu Morei la BC „Moldindconbank” SA în sumă de 1 023 578 de lei, fiindu-le atribuită câte ½ cotă-parte: Cristinei Morei suma de 511 789 de lei și lui Valeriu Morei suma de 511 789 de lei.

Au fost încasate de la Valeriu Morei în beneficiul Cristinei Morei cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 12 500 de lei.

În rest, pretențiile din acțiunea inițială au fost respinse ca neîntemeiate.

A fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de intervenientul principal Ion Morei, ca fiind neîntemeiată.

Măsurile de asigurare a acțiunii își păstrează efectul până la executarea hotărârii judecătorești.

Prin decizia din 4 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Ion Morei, casată parțial hotărârea din 15 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, în partea respingerii acțiunii intervenientului principal Ion Morei și, în această parte, emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă integral cererea de chemare în judecată înaintată de intervenientului principal Ion Morei împotriva lui Valeriu Morei și Cristinei Morei privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Au fost încasate, în mod solidar, de la Valeriu Morei și Cristina Morei în folosul lui Ion Morei datoria în valută străină, în sumă de 71 200 de euro și 16 900 de dolari SUA, ce urmează a fi convertită în valută națională conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei stabilit pentru data executării hotărârii și suma de 177 224 de lei, precum și cheltuielile de judecată suportate de Ion Morei formate din taxa de stat în sumă de 25 000 de lei, achitată la depunerea acțiunii în prima instanță și în sumă de 18 750 de lei, achitată la depunerea cererii de apel.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

A fost admisă cererea lui Ion Morei privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării hotărârii în privința lui Valeriu Morei și Cristinei Morei.

A fost aplicată măsura de asigurare a executării hotărârii, prin instituirea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv a mijloacelor bănești aflate pe conturile bancare ale lui Valeriu Morei și Cristinei Morei, în limita pretențiilor admise.

Prin decizia din 18 martie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Cristina Morei, reprezentată de avocatul Sorin Tighinean, casată decizia din 4 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău și remisă cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Prin decizia din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ion Morei și menținută hotărârea din 15 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că Ion Morei, deși a invocat că prețul de 150 000 de lei conform contractului nr. 01-2015 din 3 februarie 2015 nu ar corespunde realității, ultimul nu a prezentat careva probe în confirmarea prețului real la care a fost înstrăinat automobilul de model Audi Q3, astfel, aceste alegații fiind declarative, datoria indicată în recipisă nu este certă în privința automobilului de model Audi Q3, prețul căruia constituie suma de 150 000 de lei, potrivit contractului nr. 01-2015 din 3 februarie 2015.

La fel, prima instanță și instanța de apel au pus la îndoială extrasele prezentate de Ion Morei în confirmarea existenței cheltuielilor pentru odihna la mare, or la caz, în calitate de parte contractantă figurează doar Valeriu Morei, în calitate de client al agenției, astfel în aceste condiții extrasele prezentate nu pot fi luate ca fiind probe pertinente în confirmarea folosirii banilor pentru necesitățile comune ale familiei și anume călătoriile la mare indicate în înscrisul din 14 ianuarie 2015, iar alte probe în acest sens nu au fost prezentate.

Cu referire la faptul confirmării din 8 august 2017, prin care, Valeriu Morei a luat de la tatăl său Ion Morei suma de 162 224 de lei, pentru a plăti impozitul la depozitul bancar al său și al soției sale din septembrie 2014 la BC „Moldinconbank” SA și se obligă să restituie banii tatălui său din acest depozit bancar din luna septembrie 2014, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că potrivit actului de control fiscal nr. 5-678222 din 14 august 2017, în urma efectuării controlului fiscal cu aplicarea metodelor indirecte de estimare a venitului impozabil a persoanei fizice Valeriu Morei pentru perioada fiscală, a fost depistat venitul nedeclarat în sumă 648 102,18 de lei. Totodată, potrivit actului, Valeriu Morei nu a declarat și nu a achitat impozit pe venitul impozabil obținut în mărime de 116 659 de lei pentru perioada fiscală și a fost calculată majorare de întârziere în mărime de 45 565 de lei.

Respectiv, suma de 162 224 de lei, reprezintă impozitul pe venitul impozabil și majorarea de întârziere pentru întreg anul 2014, adică inclusiv și înaintea înregistrării căsătoriei între Valeriu Morei și Cristina Morei, astfel, impozitul a fost calculat nu doar din suma dobânzii bancare obținute din contul depozitului banilor de la nuntă.

Prin urmare, această sumă a impozitului achitată de către Valeriu Morei și împrumutată de la Ion Morei nu poate fi supusă urmăririi în temeiul art. 24 Codul familie.

Instanțele de judecată au stabilit că la materialele cauzei a fost anexată copia contractului de prestări servicii medicale chirurgie estetică nr. 208 și nr. 209 din 4 octombrie 2016, anexată fiind și copia bonului de plată în sumă de 72 000 de lei, iar din conținutul acestuia nu este indicată destinația plății, astfel nu indică asupra

faptului că mijloacele bănești au fost achitate anume în vederea executării contractelor nr. 208 și 209 din 4 octombrie 2016.

Totodată, deși Ion Morei pretinde că acordarea împrumutului de 8 400 de dolari ce rezultă din înscrisul din 28 septembrie 2016, la materialele cauzei nu au fost prezentate careva probe care să confirme cheltuielile date.

La fel, Ion Morei pretinde că potrivit copieii contractului de vânzare-cumpărare nr. 1 din 8 august 2015, se probează suma împrumutată lui Valeriu Morei pentru ceasul cumpărat Cristinei Morei, conform confirmării din 23 noiembrie 2015.

Prima instanță și instanța de apel au evidențiat că în conținutul contractului de vânzare-cumpărare nr. 1 din 8 august 2015 nu sunt aplicate semnăturile părților contractate, precum și lipsește dovada ce ar confirma prețul real al ceasului.

Astfel, în lipsa semnăturii părții, contractul nu există, în sensul de act juridic, deoarece nu este realizat acordul de voință, deci contractul de vânzare-cumpărare nr. 1 din 8 august 2015 și anexele acestuia nu sunt în stare să confirme cele invocate.

Au mai menționat instanțele de judecată că în ședința de judecată Ion Morei a recunoscut faptul că doar o recipisă a fost scrisă și semnată de către fiul său și anume cea din 8 august 2017, celelalte înscrisuri însă au fost întocmite de însăși Ion Morei, pârâțul aplicând doar semnătura.

Iar semnificativ este că în niciuna din recipisele date nu este prezentă semnătura Cristinei Morei, iar angajamentul lui Valeriu Morei de a restitui banii din contul de depozit al său și al soției sale nu este suficient pentru antrenarea răspunderii solidare a părților.

Totodată, prima instanță și instanța de apel au reținut că toate împrumuturile invocate de către intervenientul principal au fost realizate fără consimțământul Cristinei Morei, fapt recunoscut de acesta, specificând că Valeriu Morei nu-i spunea că banii sunt împrumutați.

Astfel, pe înscrisurile din 25 martie 2014, 14 ianuarie 2015, 3 octombrie 2015, 23 noiembrie 2015, 16 martie 2016, 2 iulie 2016, 28 septembrie 2016, 8 august 2017 și 4 februarie 2015 nu este aplicată semnătura Cristinei Morei, prin urmare, lipsește un element esențial pentru formarea actelor juridice (recipiselor) în baza căruia intervenientul principal a solicitat încasarea solidară a datoriei și anume lipsește consimțământul Cristinei Morei. Iar, în lipsa semnăturii Cristinei Morei pe recipisele invocate de Ion Morei, nu se poate confirma realizarea acordului de voință manifestat de Cristina Morei.

La 12 ianuarie 2021, Ion Morei a declarat recurs împotriva deciziei din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii intervenientului principal, aplicarea sechestrului pe automobilul de model Audi Q3 și Skoda Superb înmatriculate pe numele Cristinei Morei (Prodan), aplicarea sechestrului pe toate bunurile mobile și imobile, cât și conturile bănești ale Cristinei Morei (Prodan), anularea măsurii asigurătorii aplicate de prima instanță prin încheierea din 8 august 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani.

În motivarea recursului a invocat că, participând la multiple ședințe și apoi analizând actele judecătorești contestate, motivarea lor, pierderea inexplicabilă a documentelor din dosar prezentate de el Curții de Apel, se poate concluziona că la

judecarea respectivului caz prima instanță și instanța de apel nu au manifestat dorință și abilități de a judeca obiectiv cauza, de a analiza și a trage concluzii responsabile din documente, probe și fapte elocvente.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au ignorat legislația care prevede expres că se plătește impozit pentru capitalul bancar (în cazul dat banii de la nuntă), dar nu se plătește impozit pentru dividende bancare, nu au luat în considerare documentele bancare, financiare, prezentate de el care indubitabil dovedesc achitarea acestui impozit, nu au dorit să știe că legislația nu prevede imperativitatea semnării recipiselor de împrumut de către ambii soți, au ignorat documentele oficiale, chiar și cele cerute de prima instanță, anexate la dosar de la bănci, organizații medicale, turistice, fiscale care dovedesc plățile achitate pentru mașini, operații, călătorii și alte cheltuieli ale familiei.

Sușinerile verbale nu au fost, dânsul le-a pregătit, însă la 18 noiembrie 2020 a fost pronunțată decizia.

La 18 noiembrie 2020, reprezentantul Cristinei Morei, avocatul Sorin Tighinean, recunoscând procurarea lucrurilor și efectuarea cheltuielilor pentru familie a declarat: „da, au fost cheltuieli. dar dl Ion Morei nu a prezentat instanței cecuri, alte documente care dovedesc sumele plătite pentru aceste cheltuieli”, deși în realitate, așa documente au fost anexate la dosar.

La Curtea de Apel, în mod neclar, s-a pierdut un set de documente, care oficial prin scrisoare recomandată dânsul le-a expediat la 7 iulie 2020, fiind recepționate de cancelaria Curții de Apel ce se confirmă prin respectivul document poștal, dar în ședință judecătorească a declarat că nu sunt așa documente (17 file).

Astfel, în ședința de judecată respectivă a prezentat documentele poștale, plățile respective, confirmarea de la cancelarie, dar instanța de apel nu a reacționat nici într-un mod.

La aceeași ședință de judecată, avocatul Sorin Tighinean a prezentat Curții de Apel două sau trei documente, dar lui nu i-au fost prezentate ori concretizate, încălcându-i drepturile lui.

Având în vedere prevederile art. 24 Codul familie, a menționat că a prezentat documentele care expres probează că toate datoriile au fost făcute numai pentru familia Valeriu și Cristina Morei, iar toate lucrurile procurate din datorii au fost și sunt în folosința exclusivă a Cristinei Morei, a mamei ei, a fratelui ei.

A evidențiat că intimata a tănuit intenționat toată averea, nici nu a pomenit despre ea în cererile sale.

La 23 octombrie 2017, în baza deciziei Curții de Apel nr. 2r-2056/17, executorul a menținut sechestru numai asupra contului bancar de la SA „Moldova Agroindbank”, deschis tot de el pe banii lui pe numele lui Valeriu Morei, dar iarăși pe o sumă ce o depășește pe cea menționată în hotărârea primei instanțe, suma depozitului este de circa 41 371,86 de dolari SUA, iar prima instanță a partajat pentru Cristina Morei circa 523 000 de lei.

Tranzacțiile de împăcare, la acest moment nu sunt obiect de examinare, dar ca dovadă ele nu pot fi ignorate, deoarece demonstrează că partea adversă recunoaște datoriile, că îl presau, că și prin tranzacțiile respective continuau estorcarea de avere și bani.

A indicat că propuneri la tranzacțiile de împăcare, le-a prezentat la 7 iulie 2020 Curții de Apel prin poștă, a achitat tarifele poștale pentru scrisorile recomandate, fiind confirmarea, a dat-o și în ședința din 4 noiembrie 2020, dar, spre mirare documentele respective nu au ajuns la instanță (este confirmare că cancelaria le-a recepționat la 9 iulie 2020).

La fel, și afirmațiile precum că intimata Cristina Morei nu știa despre împrumuturi sunt eronate, știa atât intimata, mama acesteia, bunelul ei și alte persoane.

Până la ședința de judecată a instanței de apel din 4 noiembrie 2020, dânsul a semnat tranzacția de împăcare, deoarece partea adversă a recunoscut practic datoriile către el.

Așadar, dânsul nu a ascuns ceva de instanțe și a prezentat și acea tranzacție.

La 4 februarie 2021, Ion Morei a depus cerere de recurs suplimentar și concretizat împotriva deciziei din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii intervenientului principal, aplicarea sechestrului pe automobilele de model Audi Q3 și Skoda Superb înmatriculate pe numele Cristinei Prodan (Morei), aplicarea sechestrului pe toate bunurile mobile și imobile, cât și conturile bănești ale Cristinei Prodan (Morei) și ale lui Valeriu Morei, anularea măsurii asigurătorii aplicate de prima instanță prin încheierea din 8 august 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Suplimentar a invocat că instanța de apel a apreciat vădit tendențios probele din dosar și a interpretat abuziv prevederile legislației, inclusiv art. 24 Codul familie.

Referitor la documentele fiscale și bancare despre plata impozitului pentru venitul lui Valeriu Morei din anul 2014, actele fiscale sunt într-adevăr voluminoase, dar Curtea de apel s-a mărginit numai la două propoziții din masivul de acte-probe, a arătat numai o cifră ce le convenea pentru motivarea deciziei preconcepte, fără a deduce cum a fost calculat impozitul.

La 24 februarie 2021, în adresa Cristinei Morei și Valeriu Morei a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Ion Morei, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 196 vol. IV).

Corespondența menționată care conținea copia cererii de recurs, expediată în adresa Cristinei Morei și Valeriu Morei a fost returnată de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 197, 198 vol. IV).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 12 ianuarie 2021 împotriva deciziei din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ion Morei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Morei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția

Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Ion Morei urmează a fi considerat ca inadmisibil.

Cu referire la dezacordul recurentului cu încheierea din 8 august 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care a fost admisă cererea Cristinei Morei de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că Ion Morei, prin prisma prevederilor Capitolului XXVIII Secțiunea 1 CPC, urma să-și valorifice dreptul său de a contesta încheierea din 8 august 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani cu recurs la Curtea de Apel Chișinău, fapt ce indică la inadmisibilitatea recursului și în partea dată.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Morei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nina Vascan